Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

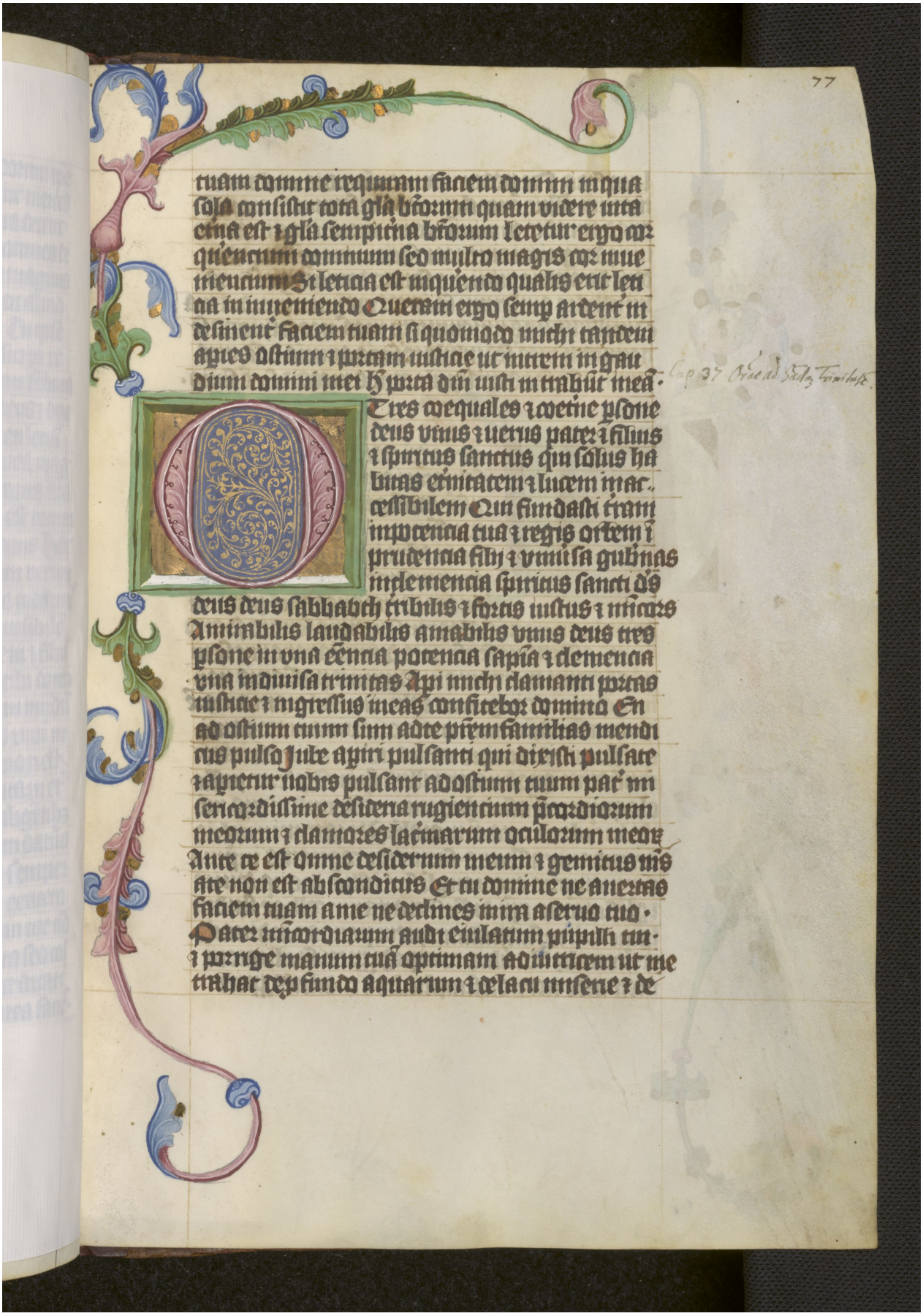

77

tuam domine requiuum faciem domini mqua
sola consistit tota glā bōrum quam videre inta
cēna est ꝛ glā sempiterna bōrum letetur ergo cor
quēcunq; dominum sed multo magis cor mue
meum Et letaa est inquiendo qualis erit leti
aa in inuemendo Quesiui ergo semp ardenter n
desinenter faciem tuam si quomodo michi tandem
apies ostium ꝛ precam michi ut mirem in gau
dium domini mei Hyperia dñs michi in trahūt mea
Tres equales ꝛ coeterne psone
deus vnus ꝛ uerus pater ꝛ filius
ꝛ spūs sanctus qui solus ha
bitas eternitatem ꝛ lucem inac
cessibilem Qui fundasti tram
pulcritudinem tua ꝛ regis orbem ꝛ
prudentia filij ꝛ vnisa gubnas
inclemencia spūs sancti ds
deus deus sabbabch terribilis ꝛ fortis iustus ꝛ misers
Amirabilis laudabilis amabilis vnus deus tres
psone in vna ēterna potencia sapia ꝛ clemencia
vna indiuisa trinitas Aperi michi clamanti portas
iustitie ꝛ ingressus meos confitebor domino En
ad ostium tuum sum ades pater familias mendi
cus pulso iube aperiri pulsanti qui dixisti pulsate
ꝛ aperiet nobis pulsant ad ostium tuum pater mi
sericordissime desidera ingientium pauperum
meorum ꝛ clamores lacrimarum oculorum meor
Ante te est omne desiderium meum ꝛ gemitus mꝰ
a te non est absconditus Et tu domine ne auertas
faciem tuam a me ne declines in ira seruo tuo
Pater misericordiarum audi eiulatum pupilli tui
ꝛ porrige manum tuā optimam adiutricem ut me
trahat de profundo aquarum ꝛ de lacu miserie ꝛ de